

i Kongeriget, men jeg tror, det gør sig særlig gældende nu under Krisetiden i Nordslesvig, at Gaarde paa 120—130 Tdr. Land, som ikke har fornøden Kapital til intensiv Drift og ikke har tilstrækkelige Avlsbygninger, i Virkeligheden stod sig ved at udstykke de 60 eller 50 Tdr. Land, saaledes at der blev en Hovedparcel tilbage paa ca. et halvt Hundrede Tønder Land. Saa kan Manden klare sig, saa kan han magte det, og saa skal han ikke Resten af sit Liv sidde og hugge og stikke i det, som man siger, og saa vil der samtidig kunne oprettes nye Brug af en saadan Størrelse, at de netop kan betale sig, og det burde være det attraaeværdige Maal for Udstykningsbevægelsen overalt i Kongeriget.

Vi ser endvidere, at der stadig sættes Gaarde til Auktion i Nordslesvig; for kun faa Dage siden var to store Gaarde til Tvangsauktion, og „Landeværnet“s Repræsentant og „Vogelgesang“ bød om Kap. Nu er Forholdet, saa vidt jeg husker, det, at Statens Jordlovsudvalg ikke køber saa lidt Jord i det aabne Marked. I Fjor, da vi diskuterede hele Jordfondens Stilling, havde vi vist Opgivelser om det, men er det ikke op imod 3 Mill. Kr., man har købt Jord for i det aabne Marked? Endvidere har vi den højtærede Landbrugsministers udmærkede Mageskiftelov af 1921, som Jordlovsudvalget ogsaa anvender.

Der er altsaa Grundlag og Betingelse nok for, at Jordlovsudvalget i højere Grad, end det hidtil har været Tilfældet — men det har heller ikke været paakrævet af saa mange Grunde som nu —, tog et systematisk Arbejde op i Nordslesvig i de nærmeste 2—3 Aar og simpelt hen koncentrerede sin Virksomhed om de truede Egne i Nordslesvig. Naar der er et saadant Udbud af Jord og en saadan Mulighed for at hjælpe Landbruget gennem Udstykningsbevægelsen og at hjælpe den nationalpolitiske Fare og Uro, der er skabt dernede, og vi samtidig har saa vanskelige Forhold, som vi har i Øjeblikket, her i Kongeriget med Hensyn til Oprettelse af nye Brug, er der jo ingen Grund til, at man spreder Kræfterne, saa er det det eneste rationelle at koncentrere dem der, hvor Nøden er størst, og hvor Faren er mest truende, og det er i den sydlige Del af de nordslesvigske Kommuner.

Vi kan ikke ved Hjælp af organiseret Samarbejde mellem private og offentlige Institutioner og Kræfter gøre dette Land stort

og mægtigt, som andre Lande er blevet det, men dette Samspil er i en Landsdel som Nordslesvig utvivlsomt i den foreliggende Situation en bydende Nødvendighed for igen at gøre denne Landsdel sund og kraftig.

Schmidt: Jeg vil kun ganske kort bemærke, at hvis det skulde blive til Virkelighed, hvad der her er foreslaaet, saa kan man ikke opretholde den Paastand, at disse Love er Love for alle Statsborgere i Sønderjylland; saa kobles det sammen, som vi i Gaar var enige om ikke maatte kobles sammen: det, som „Landeværnet“ vil i nationalt Øjemed, og disse Love, som skulde afhjælpe Nøden over det hele. Jeg har vel set, at der er stor Fare for, at det vil gaa den Vej, og jeg tager maaske ikke fejl i, at Staten ved alle de Forholdsregler, man træffer angaaende Jordspørgsmaalet dernede, altid vil være fristet til at anse Opgaven for en dansk Opgave, og saa staar vi selvfølgelig udenfor. Jeg vil kun konstatere, at det, der er foreslaaet, beviser, at disse Love ikke skal gælde for os alle, men kun for den danske Befolkning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Frederiksen: Det maa bero paa en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem Hr. Schmidt mener, at det, der er fremført ved denne Sags Behandling, udtrykker, at den foreliggende Lovgivning ikke er ens for alle Borgere. Det ærede Medlem Hr. Holstein har fremhævet det ønskelige i at faa organiseret et Samarbejde mellem det nu opstaaede Landeværn og de offentlige Myndigheder, Jordlovsudvalget, for at faa udstykket den sønderjydske Jord ved Tilgang fra det øvrige Land, der har det Menneskemateriale, der skal bruges, og som de ikke har nede i Sønderjylland. Jeg vilde være meget glad, hvis man fra „Landeværnet“s Side vilde fæstne sin Opmærksomhed netop paa dette Spørgsmaal, for jeg tror, at naar man vilde hjælpe, støtte, vejlede unge Mennesker fra det gamle Land til at faa selvstændige Brug dernede, vilde det netop være muligt at faa Folk, der forstaar at drive Landbrug, til at befolke den sønderjydske Landsdel tættere, forudsat at man byder dem et økonomisk Grundlag, der er holdbart, og giver dem en Haandsrækning i Starten. Det har altsaa intet som helst